

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200036
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8221200036.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobcu: R. E.Š., Q.. XX.XX.XXXX, U. U. XX, právne zastúpený: Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia 184,07 Eur s príslušenstvom a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 184,07 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 184,07 Eur od 28.01.2021 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v článku 3. Poplatky súvisiace s poskytnutým úverom, Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 03.02.2015, uzavretej medzi stranami sporu v znení: „S poskytnutým Úverom súvisia nasledovné poplatky:

1.upomienka pri omeškaní splátky: 10,00 Eur

2.upomienka pri omeškaní splátky: 25,00 Eur“ j e neprijateľná zmluvná podmienka a z tohto dôvodu neplatná.

III. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v článku 4. Záverečné ustanovenia, v bode 4.13., Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 03.02.2015, uzavretej medzi stranami sporu v znení: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“ j e neprijateľná zmluvná podmienka a z tohto dôvodu neplatná.

IV. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 07.01.2021 domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 184,07 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 184,07 Eur od druhého dňa po dni dourčenia žaloby žalovanému, do zaplatenia. Ďalej žiadal určiť, že zmluvná podmienka uvedená v článku 3. Poplatky súvisiace s poskytnutým úverom, Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 03.02.2015, uzavretej medzi stranami sporu v znení: „S poskytnutým Úverom súvisia nasledovné poplatky: 1.upomienka pri omeškaní splátky: 10,00 Eur, 2.upomienka pri omeškaní splátky: 25,00 Eur“ je neprijateľná. Rovnako žiadal určiť, že zmluvná podmienka uvedená v článku 4. Záverečné ustanovenia, v bode 4.13., Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 03.02.2015, uzavretej medzi stranami sporu v znení: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a)

poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“ je neprijateľná a napokon žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

1.2. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že so žalovaným uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu, a to Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 03.02.2015. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 2.500,- Eur, ktorý sa zaviazal žalovanému zaplatiť v 108 mesačných splátkach vo výške 52,30 Eur s konečnou splatnosťou úveru 25.02.2024. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 18,90 %, RPMN vo výške 20,62 % a priemerná RPMN vo výške 17,33 %. Uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 20,62 % a správna výška podľa internetovej kalkulačky zverejnenej na webe Ministerstva financií SR vychádza 23,00 %. V zmluve je tiež uvedená nesprávna celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 5.245,99 Eur. Celková čiastka je suma, ktorú má spotrebiteľ na úver skutočne zaplatiť (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade sumu 5.648,40 Eur (52,30 Eur x 108). V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/140/2018 zo dňa 13.11.2018. Ďalej žalobca vo svojej žalobe uviedol, že keďže predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, f/ a j/ zákona o spotrebiteľských úveroch tiež neobsahuje správny údaj o RPMN, je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) uvedeného zákona bezúročný a bez poplatkov. Bezdôvodné obohatenie žaluje žalobca vo výške rozdielu medzi platbami, t.j. 2.684,07 Eur a výškou poskytnutého úveru 2.500,- Eur, teda vo výške 184,07 Eur. O skutočnosti, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sa tento dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v januári 2019. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo ako úmyselné konanie vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu (napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/46/2019 z 28.1.2020, 3CoCsp/29/2020 z 29.09.2020, 8Co/138/2019 z 20.08.2020, a 18Co/172/2018 z 20.01.2020). Zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v článku 3. Poplatky súvisiace s poskytnutým úverom v znení: „S poskytnutým Úverom súvisia nasledovné poplatky: 1.upomienka pri omeškaní splátky: 10,00 Eur, 2.upomienka pri omeškaní splátky: 25,00 Eur“. Rovnako v článku 4 Záverečné ustanovenia v bode 4.13 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“ Tieto zmluvné podmienky sa nachádzajú vo formulárovej zmluve, z ktorej nevyplyva možnosť zmeny jej textu tak po obsahovej, ako aj formálnej stránke. O zmluvnej podmienke uvedenej v článku 3 žalobca nemal vedomosť a čo sa týka zmluvnej podmienky uvedenej v článku 4 bod 4.13, aj keď s touto podmienkou súhlasil, nebol o jej dôsledkoch nijako poučený, nebolo mu nič bližšie vysvetlené. Táto zmluvná podmienka je hrubo nevyvážená, pretože nerešpektuje nepochybný a oprávnený ekonomický záujem spotrebiteľa na tom, aby najskôr splatil istinu úveru, ktorá je základom pre úročenie pohľadávky, ale pripúšťa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby spotrebiteľa ľubovôľu dodávateľ a teda jeho svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky. V dôsledku tejto zmluvnej podmienky sa vzťah k otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa až nepredvídateľným. Pri nezaplatení splátok úveru môže veriteľ uplatniť stratu výhody splátok, môže udržiavať základ pre narastanie úrokov z omeškania zo stále nezaplatenej istiny splátky. Jasnú prioritu vôle spotrebiteľa potvrdzuje aj znenie ustanovenia § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, od ktorého sa táto zmluvná podmienka v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka odchyľuje a zhoršuje tak jeho postavenie a je neprijateľnou i z tohto dôvodu. Započítanie platieb spotrebiteľa veriteľom najskôr na príslušenstvo a až potom na istinu bez ohľadu na to, na aký účel boli platby určené, zakladá hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože je spôsobilé navyšovať náklady spotrebiteľa spojené s úverom na rozdiel od použitia jeho platieb v súlade s úpravou obsiahnutou v § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť súd preveruje z úradnej moci (rozsudok SD EÚ C-240/98 až C-244/98). Neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve je neplatná (§ 53 ods. 4 OZ).

2.1. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04.02.2021 k žalobe žiadal žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania. Poprel žalobcom tvrdené

skutočnosti a vzniesol námietku premlčania a to tak v subjektívnej, ako aj v objektívnej premlčacej dobe. Žalobca splatil dlh zo zmluvy o úvere už dňa 15.06.2015, žalobu súdu doručil dňa 07.01.2021, pričom 3 ročná objektívna premlčacia doba uplynula dňa 15.06.2018. Má za to, že v predmetnej veci nie je možné aplikovať ustanovenia o 10 ročnej objektívnej premlčacej dobe, nakoľko zo strany žalovaného absentoval akýkoľvek úmysel obohatiť sa (Uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo 238/2017 z 18.10.2018). Žalobca v podanej žalobe neuvádza absolútne žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť prípadný úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby, žalovaný poukázal taktiež na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, konkrétne rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 67/2011, podporne pritom poukázal aj na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26Cdo 785/2011, 33 Odo 1688/2005, ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 258/03 a KS Prešov sp. zn. 11Co 46/2017. Subjektívna premlčacia doba začala žalobcovi plynúť uhradením tej - ktorej splátky v časti týkajúcej sa úroku, nakoľko už v tomto čase mal žalobca nevyvrátiteľne všetky skutkové vedomosti - vedomosť o obsahu právnych predpisov, vedomosť o tom, že zmluva údajne neobsahuje určité náležitosti, ako aj vedomosť, že žalovanému platí nad rámec poskytnutej istiny. Podaná námietka premlčania tak spôsobuje zánik vymáhateľnosti a uplatniteľnosti pohľadávky žalobcu voči žalovanému.

2.2. K absencii uvedenia doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že v zmluve je presne uvedené, že dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 25.02.2024 a rovnako bol uvedený aj počet mesačných splátok a deň splatnosti každej splátky. Doba trvania zmluvy a dátum konečnej splatnosti sú v danom prípade totožným údajom. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalobca musel vedieť vyhodnotiť dobu trvania zmluvy o úvere.

2.3. K žalobcom tvrdenej nesprávne uvedenej výške RPMN žalovaný uviedol, že v článku 4 zmluvy o úvere žalobca uviedol, že žiada o poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia. Z obchodných podmienok vyplýva dobrovoľnosť uzatvorenia poistenia, nie nevyhnutnosť pre uzatvorenie zmluvy o úvere a rovnako tak z nich vyplýva aj to, že poplatok za poistenie je súčasťou mesačnej splátky úveru. Z vedeného je teda zrejmé, že náklady na poistené by boli súčasťou celkových nákladov úveru len v tom prípade, ak by bolo uzatvorenie poistenia podmienkou poskytnutia úveru zo zmluvy o úvere. Ak spotrebiteľ nemusí navyše úver poistiť, aby ho získal, nie je zákonom daná povinnosť započítať náklady na poistné do celkových nákladov úveru. Žalovaný má za to, že platby poisteného neboli súčasťou celkových nákladov spojených s poskytnutím úveru a teda ani súčasťou RPMN.

2.4. Vo vzťahu k žalobcom uvádzaným neprijateľným zmluvným podmienkam žalovaný uviedol, že poplatky za upomienky predstavujú skutočnú náhradu nákladov, ktoré vznikajú žalovanému v súvislosti s omeškaním dlžníka, najmä náklady banky za vyhotovenie a zaslanie upomienky, súvisiace so zasielaním informácií do spoločného úverového registra, sledovaním ďalšieho správania dlžníka a podobne. Prestavuje však aj službu dlžníkovi v tom, že tento je v dostatočnom časovom predstihu informovaný o omeškaní a o následkoch nesplácania úveru a môže tak tieto negatívne následky nesplácania včas odvrátiť. Ďalej uviedol, že nariadenie č. 87/1995 Z.z. stanovuje vo vzťahu k spotrebiteľovi hornú hranicu výšky sankcie za omeškanie a to tak, že sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. S prihliadnutím na uvedené je teda zrejmé, že k porušeniu právnych predpisov, konkrétne nariadenia č. 87/1995 Z.z. stanovením poplatku za upomienky vo výške 10,- Eur za prvú a 25,- Eur za druhú upomienku nemohlo dôjsť. Zmluvná podmienka o započítaní platieb predstavuje individuálne dojednanú zmluvnú podmienku, nakoľko žalobca sám v zmluve o úvere vyjadril zaškrtnutím príslušného políčka súhlas s touto podmienkou (Uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 80/2017 z 26.07.2018). Vzhľadom k tomu, že žalobca mal možnosť výberu, pričom výslovne vyjadril súhlas s touto zmluvnou podmienkou, žalovaný ma za to, že táto nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Keďže zmluvný vzťah medzi stranami sporu zanikol splatením úveru pred viac ako piatimi rokmi, neexistuje relevantný dôvod na vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a v tomto smere ide zo strany žalobcu o zjavné zneužitie práva v zmysle čl. 5 základných zásad C.s.p., ktoré nepožíva právnu ochranu. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným zanikol a akékoľvek finančné nároky zo zmluvy o úvere sú premlčané, neexistuje aktuálny stav objektívnej hrozby žalobcu, preto ani v zmysle ust. § 137 písm. d) C.s.p. nie je daný zákonný dôvod na podanie žaloby na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky. Od ukončenia zmluvného vzťahu už prešla enormne dlhá doba podstatne prekračujúca premlčacie či prekluzívne doby, preto nemožno s takto dlhým časovým odstupom pristúpiť k určeniu neprijateľnej podmienky a to aj s poukazom na to, že právo patrí bdelym, kde túto zásadu je potrebné aplikovať aj na spotrebiteľské vzťahy.

3.1. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 03.08.2021 uviedol, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je daná získaním vedomosti o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia. Právne vedomosti, ani skúsenosti pritom žiaden význam nemajú. Ani pri jednej skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia nezačína plynúť subjektívna premlčacia doba už samotnou platbou, ktorá nemá, alebo už nemá hmotnoprávny základ. Takáto platba je len jednou z rozhodujúcich skutočností, vedomosť o ktorej je potrebné pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby. Pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby tak pri skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia z plnenia z neplatného právneho úkonu sa oprávnený musí dozvedieť nielen to, že plnil, ale aj to, že plnil z neplatného právneho úkonu. Musí sa o neplatnosti právneho úkonu dozvedieť; nestačí, že sa o neplatnosti mohol dozvedieť, obdobne je tomu pri ďalších skutkových podstatách, keď nestačí vedomosť o čom, že oprávnený plnil, ale musí získať skutočnú vedomosť, že odpadol právny dôvod na plnenie, že plnil za iného, že ide o prospech z nepoctivých zdrojov. Až získaním všetkých rozhodujúcich skutočností môže začať plynúť oprávnenému subjektívna premlčacia doba, čo je úplne logické, lebo ak oprávnený nepozná skutočnosť, že na platby neexistuje právny dôvod a platí, lebo sa domnieva, že platí dôvodne, nemôže mu začať plynúť subjektívna premlčacia doba, nakoľko nemá vedomosť o rozhodujúcich skutočnostiach na to, aby mohol podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Prelomením názoru o objektivizácii začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby je nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 43/2020 z 12.05.2020. Za mylný považuje aj záver žalovaného, že nárok je premlčaný aj v trojročnej objektívnej premlčacej dobe a vo svojom vyjadrení neuvažuje o možnosti aplikácie desaťročnej objektívnej premlčacej doby. NS SR v uznesení sp. zn. 1Cdo/238/2017 poskytuje návod na aplikáciu desaťročnej objektívnej premlčacej doby pri úmyselnom bezdôvodnom obohacovaní sa veriteľov na úkor spotrebiteľa. Podstata aplikácie desaťročnej premlčacej doby spočíva v tom, že v dobe prijatia nezákonnej platby dodávateľ prijal platbu, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie a to aj v prípade, ak by sa pripustilo, že v dobe uzatvorenia vadnej zmluvy ešte tento úmysel priamo nemusel mať. V každom prípade prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Obchodník, profesionál vedel, že mu bola platba vyplatená v rozpore so zákonom a napriek tomu si platbu ponechal; vediac, že je to platba prevyšujúca spotrebiteľovi poskytnutú sumu a nepatrí mu z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, prípadne z dôvodu neplatnosti úverovej zmluvy. Objektívna desaťročná premlčacia doba preto začíta plynúť prijatím každej takejto nedôvodne prijatej platby od momentu, keď ju veriteľ od spotrebiteľa prijal. Konanie subjektu, ktorý dlhodobo a opakovane poskytuje spotrebiteľské úvery na základe vadných zmlúv sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohacovaniu sa tým, že nedáva svoje zmluvy do súladu so spotrebiteľským právom. Doba, počas ktorej žalovaný poskytuje úvery a ich množstvo vylučujú inú možnosť ako tú, že žalovaný sa na úkor spotrebiteľov obohacuje úmyselne a nejde o náhodné jednorazové nedbanlivostné zlyhanie. Je to sám veriteľ, kto pripravuje takéto neplatné úverové zmluvy (rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 1Co/43/2019 a 1Cb 35/2019).

3.2. Čo sa týka doby trvania zmluvy, zákon vyžaduje nielen konečnú splatnosť, ale aj dobu trvania zmluvy. Znenie zákona neumožňuje nahrádzať jeden pojem druhým, ani používať jeden údaj ako pomôcku na výpočet druhého údaju. Požiadavka zák. č. 129/2010 Z.z. uvádzať dobu trvania zmluvy zodpovedá požiadavke smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Veriteľ je povinný v spotrebiteľskej zmluve okrem informácie o výške RPMN uviesť jasne a zrozumiteľne všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ktoré majú byť dosadené do vzorca tak, aby to bolo každému spotrebiteľovi jasné, zrozumiteľné.

3.3. Dôvody žalovaného brániace určaniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky považuje žalobca za mylné. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky je daná len tým, že nie je individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pri štandardných zmluvách sa vychádza práve z toho, že druhá strana ich nečíta a že právo ani nemá požadovať, aby ich strany čítali. Keďže je ekonomicky nezmyselné, aby tieto subjekty zmluvu čítali a o nej rokovali, tak právna úprava prináša ochranný mechanizmus, ktorý reflektuje legitímne očakávania subjektov, že predformulované zmluvy nebudú obsahovať neprijateľné klauzuly. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. dáva možnosť domáhať sa neplatnosti a teda aj neprijateľnosti akejkoľvek zmluvnej podmienky. Ku skutočnosti, že samotné plynutie času nemá žiaden vplyv na možnosť vyhovieť žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky osobitne poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 05.08.2021, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného, pričom obaja zástupcovia sa pojednávania zúčastnili.

5. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to zmluvy o úvere, interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN, výpisu z úverového účtu, prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, sadzovníka poplatkov pre fyzickú osobu, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6.1. Zo zmluvy o úvere „dobrá pôžička“ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2015 uzatvorenej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným pod pôvodným obchodným menom Poštová banka, a.s. ako veriteľom vyplýva, že v zmysle bodu 2.1 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že na základe tejto zmluvy veriteľ poskytne dlžníkovi úver „dobrá pôžička“ v zmysle podmienok uvedených v bode 2.2. zmluvy o úvere.

6.2. Z bodu 2.2. vyplývajú základné parametre úveru a to výška schváleného úveru: 2.500,00 Eur; počet mesačných splátok 108; výška mesačnej úhrady 52,30 Eur z toho mesačná anuitná splátka (úroky + istina) 49,00 Eur a náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 3,30 Eur; výška úrokovej sadzby 18,90 %; RPMN 20,62 %; priemerná RPMN na trhu 17,33 %; celková čiastka úveru 5.245,99 Eur; dátum prvej mesačnej úhrady do 25.03.2015; dátum konečnej splatnosti úveru 25.02.2024; dátum každej ďalšej splátky k 25. dňu v mesiaci.

6.3. Z článku [3] zmluvy vyplýva, že s poskytnutým úverom súvisia nasledujúce poplatky: 1. upomienka pri omeškaní splátky vo výške 10,00 Eur, 2. upomienka pri omeškaní splátky vo výške 25,00 Eur.

6.4. Z článku [4], bodu [4.13] zmluvy vyplýva, že Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné. Nadväzne na tento text je zaškrtnutá samostatná kolónka s označením áno.

7. Z výpisu z účtu vyplýva, že žalobca dňa 03.02.2015 čerpal úver pod variabilným symbolom 1573866770 vo výške 2.500,00 Eur. Ďalej z výpisu vyplýva, že na splátky úveru boli započítané úhrady v celkovej výške 2.684,07 Eur a to dňa 25.03.2015 suma 3,30 Eur, dňa 15.03.2015 suma 49,00 Eur, dňa 25.04.2015 suma 3,30 Eur, dňa 25.04.2015 suma 49,00 Eur, dňa 25.05.2015 suma 0,39 Eur, dňa 26.05.2015 suma 2,91 Eur, dňa 26.05.2015 suma 49,00 Eur a dňa 15.06.2015 suma 2.527,17 Eur.

8. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778 zo dňa 08.01.2019 vyplýva, že žalobca sa na predmetné združenie obrátil so žiadosťou, že potrebuje poradiť s úverom, ktorý má od žalovaného. Pri osobnom stretnutí dňa 07.01.2019 ho informovali, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2015 je podľa ich názoru zmluvou bezúročnou a bez poplatkovou a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Ďalej ho informovali, že ak mu veriteľ poskytol úver vo výške 2.500,00 Eur a uhradil v splátkach a novým úverom od Poštovej banky, a.s. spolu sumu 2.684,07 Eur, čiže vyššiu sumu, ako mu bola veriteľom poskytnutá, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane veriteľa o sumu 184,07 Eur a že má právo sa súdnou cestou domáhať vydania tejto sumy ako bezdôvodného obohatenia.

9. Z obchodného registra vyplýva, že s účinnosťou od 03.07.3021 žalovaný zmenil svoje obchodné meno z Poštová banka, a.s. na 365.bank, a.s.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

17. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

19. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

20. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a

povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

23. Podľa § 298 ods. 1 C.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

24. Podľa § 298 ods. 2 C.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

25. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

26. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

34. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

36. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu,2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

37. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

38. Podľa čl. 3 bod. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe dôvery.

39. Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

40. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

41. Podľa § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

42. Podľa § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

43. Súd o veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 C.s.p.), ku ktorému dospel na základe výsledkov vykonaného dokazovania (§ 185 a nasl. C.s.p.) a zároveň v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné aj skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

44. V konaní bolo nepochybné preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o úvere „dobrá pôžička“ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2015, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý zo strany žalovaného úver, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť spolu s úrokom. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

45. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený predmetnou zmluvou o úvere dobrá pôžička súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský podľa § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zároveň podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože ako právnická osoba poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalobca uzavrel predmetnú zmluvu ako fyzická osoba, pričom zo zmluvy nevyplýva, aby úver bral na účel výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou spotrebiteľskou.

46. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 upravuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle odseku 1 musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno vyhotovenie. Zároveň podľa odseku 2 zmluva musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj ďalšie náležitosti špecifikované v písm. a) až y). Zároveň predmetný zákon v § 11 ods. 1 písm. b) v prípade absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) stanovuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

47. Z predloženej zmluvy o úvere bolo nesporné preukázané, že táto neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, t.j. nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo zmluvy o úvere nie je vôbec zrejmé, z akých údajov veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník, t.j. spotrebiteľ za úver veriteľovi, t.j. dodávateľovi zaplatiť. Preto pri údají o ročnej percentuálnej miere nákladov zákon stanovuje povinnosť uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a teda nepostačuje uviesť len samotnú jeho výšku (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/7/2017 zo dňa 6.4.2017). Uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g) podľa ktorého: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“.

48. Zároveň v zmluve o úvere chýba aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, a síce doba trvania zmluvy spotrebiteľského úveru. Zmyslom uvedeného ustanovenia zákona je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje časovú špecifikáciu doby trvania zmluvy a zároveň dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Termín konečnej splatnosti je v zmluve o úvere uvedený, avšak doba trvania zmluvy absentuje, keďže v nej chýba presné časové vymedzenie obdobia trvania zmluvy. Takéto vymedzenie doby trvania zmluvy v zmluve o úvere chýba, pričom nemožno za splnenie uvedenej náležitosti zmluvy považovať tvrdenie žalovaného, že doba trvania zmluvy a dátum konečnej splatnosti sú totožným údajom. Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne rozlišuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru.

49. Ďalej podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve o úvere je uvedená celková čiastka úveru suma 5.245,99 Eur, avšak uvedený údaj nezodpovedá súčinu počtu splátok (108) a výšky mesačnej splátky (52,30 Eur), t.j. sume 5.648,40 Eur a pri mesačnej splátke bez nákladov poistenia (49,00 Eur), t.j. sume 5.292,00 Eur. Uvedený údaj o celkovej čiastke úveru je v zmluve o úvere uvedený v neprospech spotrebiteľa, keďže z hľadiska transparentnosti ohľadom

výhodnosti úveru uvádza veriteľ spotrebiteľa do omylu tým, že uvádza nižšiu celkovú čiastku úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zmluva o úvere uvádza nesprávnu celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo je voči spotrebiteľovi klamlivé a uvedené vedie súd k záveru o nedostatku náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch ohľadne určenia celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

50. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona.

51. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca ako dlžník bol povinný žalovanému ako veriteľovi vrátiť iba ním poskytnutú sumu finančných prostriedkov, t.j. sumu 2.500,00 Eur. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žalobca do dňa podania žaloby uhradil na svoj dlh celkovo sumu 2.684,07 Eur. Z uvedeného dôvodu došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, keďže tento prijal od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu a to vo výške 184,07 Eur (2.684,07 - 2.500,00), ktoré je v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka žalovaný povinný vydať žalobcovi.

52. Súd sa musel vyrovnáť s námietkou premlčania, ktorú v priebehu konania vzniesol žalovaný. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úrok bezdôvodne obohatil, t.j. v subjektívnej premlčacej dobe, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. v objektívnej premlčacej dobe. Začiatok objektívnej a subjektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho začiatku, plynutia aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu.

53. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa žalobca dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Žalobca v konaní tvrdil, že o skutočnosti, že na jeho úkor sa mal žalovaný obohatiť sa dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 07.01.2019, pričom z vyhlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplýva, že o tejto skutočnosti bol z ich strany žalobca informovaný dňa 07.01.2019. Teda najskôr 08.01.2019 začala žalobcovi plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia a v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka by uplynula dňa 07.01.2021 a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 07.01.2021, v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka táto premlčacia doba neuplynula.

54. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že subjektívna premlčacia doba začala žalobcovi plynúť uhradením tej - ktorej splátky úveru, keďže už v tom čase mal mať žalobca všetky skutkové vedomosti o obsahu právnych predpisov, vedomosť o tom, že zmluva neobsahuje určité náležitosti ako aj vedomosť o tom, že žalovanému platí nad rámec poskytnutej istiny. K uvedenému súd poznamenáva, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná (preukázaná), a nie len predpokladaná vedomosť. Skutočná vedomosť je taká, kedy sa žalobca dozvedel také skutočnosti, ktoré mu umožnia uplatniť právo žalobou na súde (uznesenie NS ČR zo dňa 27.03.2007, sp.zn. 33Odo/306/2005, rozsudok NS ČR zo dňa 31.8.2000 sp.zn. 25Cdo/2581/98). Z hľadiska posúdenia začiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je teda rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Vedomosť vyžadovaná § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je však vedomosťou subjektívnou, viažucou sa na konkrétny subjekt, nie len vedomosťou založenou na domnienke, preto sa skutočnosť, kedy sa strana dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil v konaní dokazuje. Aj judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky sa prikláňa ku skutočnej, teda nielen predpokladanej vedomosti oprávnenej osoby o všetkých skutkových okolnostiach odôvodňujúcich záver, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na jej úkor a kto toto bezdôvodné obohatenie získal (napr. uznesenie ÚS SR zo dňa 05.12.2018 č.k. I.ÚS 430/2018-17). Čas, kedy spotrebiteľ plní je pritom významný na účely objektívnej premlčacej lehoty a nemožno ho bez ďalšieho spájať so začiatkom subjektívnej premlčacej lehoty len s poukazom na povinnosť poznať právo.

55. Ak ide o objektívna premlčaciu dobu, táto začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne došlo. Všeobecne platí, že bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu vzniká už samotným poskytnutím plnenia (k tomu porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11.12.2013 sp.zn. 1 MCdo 16/2011). V danom prípade je nesporné, že na úhradu úveru bola dňa 15.06.2015 započítaná suma 2.527,17 Eur, pričom v rozsahu 184,07 Eur sa jednalo o plnenia nad rozsah poskytnutého úveru. Teda dňom 16.06.2015 začala žalobcovi plynúť objektívna premlčacia doba na vydanie uvedeného bezdôvodného obohatenia.

56. Pokiaľ ide o vyriešenie otázky, či na daný prípad je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, súd dospel k záveru o potrebe aplikácie 10 ročnej objektívnej premlčacej doby. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o minimálne nepriamom úmysle žalovaného ako veriteľa bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu ako dlžníka, keďže v čase vzniku bezdôvodného obohatenia dňa 16.06.2015, t.j. v čase prijatia sumy nad sumu poskytnutého úveru, už existovali mnohé rozhodnutia súdov k bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a to nielen vo veciach, v ktorých bol žalovaný sám stranou sporu, ale aj týkajúca sa iných veriteľov. Súd poukazuje na rozhodnutia súdov z obdobia, pred ktorým malo dôjsť k prijatiu platby žalovaným nad rámec sumy poskytnutého úveru (t.j. pred dňom 16.06.2015), podľa ktorých boli spotrebiteľské zmluvy pripravené priamo žalovaným sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru z dôvodu nedodržania náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 9C/61/2006 z 12.12.2012, rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 8C/242/2014 z 22.1.2015, rozsudok Okresného súdu Piešťany sp.zn. 6Cb/63/2008 z 19.3.2015. Súd pri skúmaní úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu zohľadnil aj skutočnosť, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou, dlhoročným poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u tejto spoločnosti vyššia odborná úroveň a dodržiavanie právnych predpisov vzťahujúcich sa na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Žalovaný pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj oveľa väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia týchto zákonných povinností. V čase uzatvárania zmluvy žalobcu so žalovaným už niekoľko rokov platili ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Rovnako aj o spôsobe a podmienkach uzatvárania zmluvy, ktoré sú upravené v Občianskom zákonníku. Ak žalovaný obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neúvedením všetkých požadovaných náležitostí, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Pričom žalovaný o uvedených vadách zmluvy musel mať vedomosť v čase prijatia sumy prevyšujúcej sumu poskytnutú úveru, keďže ako už bolo vyššie uvedené, v tom čase (15.06.2015) už žalovaný ako veriteľ disponoval viacerými právoplatnými súdnymi rozhodnutiami, v ktorých boli konštatované nedostatky ním pripravených zmlúv o spotrebiteľských úveroch. Inak povedané, nedodržanie zákonom ustanovených podmienok je nutné vyhodnotiť ako úmyselné porušenie zákona o spotrebiteľských úveroch a z toho potom vyplýva ako nutný dôsledok aj úmysel (minimálne nepriamy) na strane dodávateľa získať od spotrebiteľa bezdôvodné obohatenie prijatím platby nad istinu poskytnutého úveru. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobcom v snahe získať prospech, ťažko je možné uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený. Konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech.

57. Súd sa nestotožnil so stanoviskom žalovaného, ktorý s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo 238/2017 zo dňa 18.10.2018, argumentoval nemožnosťou aplikácie desaťročnej objektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného rozhodnutia záver o nemožnosti aplikácie desaťročnej objektívnej premlčacej doby nevyplýva. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd SR konštatuje, že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch, samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel veriteľa. Je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu. Pri bezdôvodnom obohatení je preto dôležité zistiť, kedy k obohateniu došlo z objektívneho hľadiska a v tom čase preukázať úmysel veriteľa, resp. jeho zavinenie, aby bolo možné jednoznačne posúdiť, či je potrebné aplikovať trojročnú alebo desaťročnú premlčaciu dobu. Z uvedeného teda zákonite vyplýva, že v prvom rade je potrebné správne

právne posúdiť, z akého dôvodu došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Iná situácia nastáva napr. pri bezdôvodnom obohatení bez právneho dôvodu, ako pri bezdôvodnom obohatení z neplatného právneho úkonu z časového hľadiska, kedy k obohateniu reálne došlo. Až po správnom určení okamihu, kedy k obohateniu došlo, je možné pristúpiť ku skúmaniu zavinenia veriteľa, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Žalobca musí preukázať, že v čase, kedy došlo k obohateniu, mal žalovaný úmysel získať majetkový prospech na jeho úkor. V prípade nepreukázania úmyslu žalovaného (vedomostnej aj vôľovej zložky úmyslu) musí byť aplikovaná všeobecná trojročná objektívna lehota.

58. Z vyššie uvedeného rozhodnutia súdu vyplýva, že nie veriteľ má dôkazné bremeno dokázať svoju nebdanlivosť, ale spotrebiteľ má povinnosť dokázať vedomostnú a vôľovú zložku úmyselného konania na strane firmy. V prípade, ak spotrebiteľ neunesie bremeno dôkazu, potom bude dopadať na prípad kratšia objektívna trojročná premlčacia doba, ktorá je pre spotrebiteľa nepriaznivá.

59. Konajúci súd sa s uvedeným právnym záverom nestotožňuje, keďže tento je v rozpore s princípom efektivity unijného práva. Je problematické (takmer nemožné), aby spotrebiteľ preukázal firme jej vedomosť o porušovaní pravidiel a tiež preukázal uzrozenie (vedomosť) na strane osôb konajúcich za veriteľa, že sa veriteľ obohacuje. Navyiac je problematická otázka, že ak je dodávateľ- poskytovateľ úveru právnickou osobou, u ktorej osoby na strane firmy má spotrebiteľ dokazovať vedomosť o porušovaní práva. Je nutné podotknúť, že v inej veci Súdny dvor rozhodol, že vyžadovanie od spotrebiteľa preukázať konanie na strane dodávateľa je v rozpore s princípom efektivity. Išlo o prípad francúzskych súdov, ktoré sa zaoberali dokazovaním porušenia pravidiel o preverovaní bonity spotrebiteľa (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-449/13, CA Consumer Finance SA proti Z. U. a spol., bod 9., podľa ktorého sa ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej dôkazné bremeno nesplnenia povinností upravených v článkoch 5 a 8 Smernice 2008/48 zaťažuje spotrebiteľa). V tomto type vecí je pritom aj oproti vyššie uvedenému prípadu ďaleko viac náročnejšie dokázať dodávateľovi jeho vedomosť a uzrozenie o porušovaní pravidiel týkajúcich sa poskytnutia úveru. Spotrebiteľ má preto len možnosť poukázať na fakty, ku ktorým došlo, no je extrémne náročné (takmer nemožné) vyžadovať od neho preukázať vedomostnú a vôľovú zložku konania firmy. Preto nie spotrebiteľ by mal dokazovať firme jej vedomosť o porušovaní zákona, ale firma by mala mať dôkazné bremeno, že pri prijatí platby nekonala úmyselne. Tak má veriteľ šancu dokázať len nebdanlivosť, aby sa aplikovala pre neho priaznivejšia kratšia trojročná objektívna premlčacia doba.

60. Súd na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-485/19 LH proti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. zo dňa 22.4.2021, podľa ktorého „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“

61. Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s 10-ročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. kedy boli zo strany žalobcu vykonané úhrady splátok úveru nad sumu poskytnutého úveru. Žaloba bola podaná na súd dňa 07.01.2021, pričom žalobca vykonal úhradu nad sumu poskytnutého úveru dňa 15.06.2015. Z uvedeného vyplýva, že 10-ročná objektívna premlčacia doba podľa § 122 Občianskeho zákonníka neuplynula, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 07.01.2021.

62. Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalovaným nie je dôvodná, preto súd žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 184,07 Eur vyhovel a zaviazal žalovaného na jej zaplatenie žalobcovi. Ďalej súd vyhovel žalobe aj v časti úrokov z omeškania a v zmysle žalobného návrhu postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.01.2021 do zaplatenia. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 26.01.2021, teda v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka nastala

dňa 27.01.2021 splatnosť nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a dňom 28.01.2021 sa žalovaný dostal ohľadne tohto plnenia do omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

63. Súd sa ďalej zaoberal tým, či zmluvné podmienky obsiahnuté v článku 3. a v článku 4 bod 4.13. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

64. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa je zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, pričom v zmysle jeho ustanovenia § 3 ods. 3 má každý spotrebiteľ právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Toto právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami si spotrebiteľ môže uplatniť bez ohľadu na to, či záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z jeho strany bol splnený alebo nie. Je nepochybné, že zakomponovanie akejkoľvek neprijateľnej podmienky do zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo strany dodávateľa predstavuje porušenie práv alebo povinností ustanovených zákonom za účelom ochrany spotrebiteľa.

65. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

66. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Z rozhodovacej činnosti súdov vyplýva, že za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

67. V zmluve uvedený článok 4. bod 4.13. zmluvy o úvere, ktorý upravuje spôsob započítania úhrad spotrebiteľa na záväzok voči dodávateľovi, považuje súd bez ďalšieho za značne nerovnovážny v neprospech spotrebiteľa. Preberané ustanovenie vôbec nezohľadňuje pri poskytovaní platby spotrebiteľom jeho vôľu, ktorý záväzok plní a na ktorú jeho súčasť má byť platba započítaná, pričom zápočet žalovaného na istinu záväzku až v poslednom rade umožňuje zvyšovať zadlženosť spotrebiteľa cez úroky z omeškania, prípadne rôzne sankcie. Súd poukazuje na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/144/2014 zo dňa 28. apríla 2015, v ktorom odvolací súd uviedol: „Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník dáva spotrebiteľovi dispozíciu, aby plnil dlh aj predčasne a veriteľ má povinnosť čiastočné plnenie prijať. Preskúmaná zmluvná podmienka tento zámer spotrebiteľa, a to plniť dlh sťažuje, ide zároveň o podstatné zhoršenie pozície spotrebiteľa. Z ekonomického hľadiska je zásadný rozdiel, ak sa predčasne splatí istina alebo príslušenstvo. Pri znížení istiny úveru sa znižuje aj základ pre ďalšie úročenie, a preto sa odvolací súd stotožňuje s prvostupňovým súdom, že pri preskúmanej podmienke ide o podstatný odklon od zákonnej normy v neprospech spotrebiteľa, a to je dôvod k záveru o neprijateľnosti klauzuly. Sporná zmluvná podmienka je v rozpore s § 54 ods. 1 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka.“

68. Ďalej súd poukazuje na právny názor Krajského súdu v Prešove v rozhodnutí sp.zn. 6Co/161/2011 „Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení. Z hľadiska zásad, na ktorých stojí občianskoprávne

vzťahy a ich povahy, sa aj v súčasnej dobe dá vyvodiť to, že pri plnení peňažného dlhu sa plnenie má najprv započítať na istinu a až potom na úroky v prípade, ak dlžník neurčí inak. Právna úprava však reaguje na situácie, keď priamo v zmluve si poskytovateľ priamo vymienil, že plnenie dlžníka sa bude najprv započítavať na úroky a až potom na istinu. Takáto podmienka by mohla byť ponímaná ako neprijateľná podmienka v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Pre slabšiu zmluvnú stranu, ktorá nemala možnosť ovplyvniť podstatu tejto podmienky nie je jedno, či sa jej plnenie započítava najprv na vysoké úroky a až potom na istinu. Zákonodarca preto považuje za významné zdôrazniť v občianskoprávných vzťahoch v právnom myslení konsenzuálne akceptovateľnú zásadu, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu má právo označiť časť dlhu, ktorý plní výlučne dlžník a ak tak neučiní, neprechádza toto právo na veriteľa, ale použije sa dispozitívna právna norma. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS.55/2001 - 19 zo dňa 24.02.2011, kde Ústavný súd uviedol, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa priechi dobrým mravom“.

69. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že predmetná zmluvná podmienka bola individuálne dojednaná, nakoľko mal žalobca sám v zmluve o úvere zaškrtnutím príslušného políčka vyjadriť súhlas s touto podmienkou. Samotný žalobca v žalobe poprel, aby uvedená podmienka bola individuálne dojednaná, keďže o jej dôsledkoch nebol nijako poučený a nebolo mu nič bližšie vysvetlené. Teda žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno, že predmetná zmluvná podmienka bola so žalobcom individuálne dojednaná, pričom v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Samotné zaškrtnutie príslušného políčka v bode 4.13. zmluvy spotrebiteľom, bez toho aby žalovaný ako dodávateľ spotrebiteľovi podrobne vysvetlil a zdôvodnil význam uvedeného zmluvného ustanovenia nepreukazuje skutočnosť, že uvedené ustanovenie bolo individuálne dojednané. Z vyššie uvedených dôvodov dospel súd k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v článku 4 bode 4.13.

70. Ďalej súd dospel k záveru aj o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v článku 3. zmluvy, ktorá obsahovala dojednanie o poplatkoch za 1. upomienku pri omeškaní splátky 10,00 Eur a za 2. upomienku pri omeškaní splátky 25,00 Eur. Ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, spočívajúcu v neprimerane vysokej sankcii, ktorej výška nie je odôvodnená nákladmi banky. Poplatok nereflektuje podstatné skutočnosti ako napríklad: výška spotrebiteľského úveru, doba splácania, počet zostávajúcich splátok spotrebiteľa do splnenia záväzku a pod., naopak je stanovený pevnou sumou, ktorá nie je racionálne odôvodnená. Tento poplatok je spôsobilý ohroziť ekonomický záujem spotrebiteľa, nakoľko je neúčelný a uvedená podmienka je v rozpore s ustanoveniami § 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

71. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol vo veci samej tak, ako je uvedené v I. až III. výroku tohto rozsudku.

72. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

73. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

74. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca mal plný úspech vo veci, preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na

náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).